

Lausunto ojitusasiassa annetusta päätöksestä tehtyjen valitusten johdosta

Rakennus- ja ympäristölautakunta 07.09.2022
54/11.02.04/2022

Valmistelija

Vs. ympäristönsuojelupäällikkö Petri Huovila, puh. 050 464 6866
etunimi.sukunimi@parainen.fi

Rakennus- ja ympäristölautakunta käsitteli ja teki päätöksen kokouksessaan 9.3.2022 § 38 ojavesien johtamisesta aiheutuneen erimielisyysasian ratkaisemiseksi kiinteistöjen 445-485-2-417 ja 445-485-2-589 välillä. Molemmat osapuolet ovat valittaneet päätöksestä Vaasan hallinto-oikeuteen, joka on pyytänyt valitusten johdosta lautakunnan lausuntoa, dnr 478/2022.

Osapuolten valitukset ovat liitteinä. Ensiksi käsitellään kiinteistön 445-485-2-417 omistajien esittämiä valituksia:

KIINTEISTÖN 445-485-2-417 OMISTAJIEN VALITUS

Vaatus on, että ”päätos on kumottava päätöskohdan 3 osalta ja ■■■■■ veloitettava korvaamaan valittajien yhteiset oikeudenkäyntikulut asiassa korkolain 4 §:n 1 momentin korkoineen”. Valittajien mielestä ”lautakunnan päätös ei perustu lakiin, on kohtuuton ja käytännössä toteutettavaksi epämielekäs”. Valittajat korostavat myös sitä, että he ”eivät ole vaikuttaneet toimillaan ojaan tai veden juoksuun siinä”.

Kohta 4) Ojittajat, hyödynsaajat, ojan kunnassapito.

Valittajat esittävät ojituksen/ojan hyödynsaajia olevan iso joukko laajalta 50 ha alueelta, mutta että he itse eivät lainkaan olisi hyödynsaajia.

- On todettava, että lautakunta on ottanut kantaa 1980-luvulla toteutettuun ojitukseen, jossa kiinteistön 445-485-2-417 läpi kulkenut laskuoja siirrettiin nykyiselle paikalleen, kiinteistön 445-485-2-589 rajan viereen. Siitä ojituksesta eivät hyötyneet eivätkä sitä tarvinneet mitkään muut kiinteistöt kuin juuri valittajien oma kiinteistö, jonka silloinen omistaja omasta aloitteestaan halusi siirtää ojaa alueellaan. Lienee totta, että valittajat eivät nykytilanteessa tarvitse ojaa oman kiinteistönsä kuivattamiseen, mutta kiinteistö on luonnollisesti vastuussa ojan siirrosta mahdollisista aiheutuvista vahingoista muille kiinteistöille. Vesilaki 5.7 §.

Kohta 5) Valituksenalaisen päätöksen keskeiset virheet ja ongelmakohdat.

Valittajien mielestä ”lautakunnan näkemys siitä, että ojan 1980-luvulla tapahtunut siirto lailliselle paikalleen olisi peruste asettaa veloitteita valittajille ei perustu lakiin”. Valittajat pitävät lainvastaisena sitä, että he ”ulkopuolisina” joutuisivat vastuuseen toisten, alkuperäisten ojittajien, mahdollisesti aiheuttamista haitoista.

- on todettava, että ojan siirto 1980-luvulla oli laillinen, eikä se alkuaikoina ilmeisesti tuottanut isompaa haittaa kummallekaan kiinteistölle. Ojan siirtoa voidaan kuitenkin pitää alkusynä sille, että haittaa naapurikiinteistölle 445-485-2-589 on alkanut myöhemmin aiheutua. Kiinteistönomistajaa, joka 1980-luvulla toimitti ojituksen, on myöhäistä laittaa vastuuseen ojan siirron aiheuttamista haitoista, varsinkin kun oja ei hänen aikanaan ilmeisesti vielä aiheuttanut haittoja. Koska ojituksen on kuitenkin myöhemmin todettu aiheuttavan vesilain 5.7 §:ssä tarkoitettua haittaa naapurikiinteistölle, on ainut mahdollisuus asettaa vuodesta 1988 kiinteistön omistaneet omistajat vastuuseen. Ojitus- ja vedenjohtamisasiat ovat ja ne käsitellään yleensä kiinteistöjen välisinä asioina, ei

henkilöiden välisinä asioina.

Valittajat kiistävät sen lautakunnan johtopäätöksen, että heidän vuonna 2019 tekemät oman rannan ruoppaus-, läjitys- ja maanrakennustyöt olisivat aiheuttaneet ojitukselle haittaa.

- ELY-keskus (2019) on todennut, että oja kyllä toimii rannanrakentamistöiden jälkeen, mutta purku vesialueelle tulisi järjestää. Kaupungin ympäristönsuojelutoimisto (2020) ovat tarkastusmuistiossaan todennut saman ja silloin arvioinut, että ”ruoppaus ei olisi ollut ongelman aiheuttaja”. Lautakunta on kuitenkin sittemmin tullut siihen päätelmään, että rannanrakennustyöt kiinteistön 445-485-2-417 omalla vesijätöllä ja yhteisellä vesijätöllä kiinteistön edessä ovat lopulta vaikuttaneet sen, että ojavedet ohjautuvat nykyisin enimmäkseen naapurikiinteistön 445-485-2-589 edustalle. Ilmakuva vuodelta 2006 (liite) osoittaa kuinka ruoppausmassat oli läjitetty kiinteistöllä 445-485-2-417 sekä sen edustalle yhteiselle vesijätölle. Valokuva näyttää, kuinka vesireitin loppupää on rakennettu, ei kaivettu. ■ puolella on vesivaneri-seinä, ■ puolella kivillä reunustettu läjitysalueen reuna (liite).

Valittajat ovat hämmentyneitä myös sitä, että lautakunta olettaa myös heidän kiinteistönsä tuottavan lietettä rantaveteen ja naapurikiinteistön eteen, ja sen haitan poistamiseksi on antanut määräyksen uoman kaivamiseksi ojan päästä vesijätön läpi vesialueelle. Uoman kaivamista ja päätöksessä mainitun ”pientareen” jättämistä kyseenalaistetaan myös.

- on todettava, että lautakunnan päätöksessä ei ole kyse siitä, mistä rantaan kertyvä liete on peräisin, vaan siitä, mitä ojan siirto 1980-luvulla on lopulta aiheuttanut.

- ojaveden purku-uoman kaivaminen on pidetty oikeana ratkaisuna sekä ELY-keskuksen että ympäristönsuojelutoimiston järjestämien maastokatselmusten muistioissa. Uoman kaivamisesta on itse asiassa sovittu molemmissa katselmuksissa osapuolien kesken. Koskemattoman juurien avulla koossa pysyvän ”kaislikkopientareen” jättäminen puskuriksi ■ venerantaväylää vasten on vähin mitä voidaan tehdä, jotta ojavedet eivät jatkossa purkautuisi hänen rantaansa.

Viimeiseksi valittajat eivät hyväksy ehdotetun purku-uoman suuntausta, joka lautakunnan päätöksessä oli suunnattu lievästi heidän kiinteistönsä edustalle. Määräys loukkaa heidän mielestään tasapuolisuutta.

- on todettava jälleen, että jos ojaa ei olisi siirretty nykyiselle paikalleen, ei ■ rantaan olisi lietettä alkanut kertyä. Tuon haitan eliminoimiseksi on ojan siirtäneelle kiinteistölle määräys purku-uoman suuntauksesta annettu.

KIINTEISTÖN 445-485-2-589 OMISTAJAN VALITUS

■ vaatii, että lautakunnan päätös kumotaan. Lisäksi hän vaatii, että ”Paraisten kaupunki veloitetaan korvaamaan hänen oikeudenkäyntikulunsa korkoineen. Hän perustelee vaatimuksiaan sillä, että lautakunta ei ole ratkaissut hänen sille esittämän hakemuksen vaatimuksia. Lautakunta on sen sijaan antanut päätöksen, jota hakemuksessa ei ole lainkaan vaadittu”.

■ mukaan lautakunta ei ole ratkaissut hänen hakemustaan oikein vesilain 5.5 §:n ja 5.9 §:n mukaisesti päättäessään siitä, että rajaojaa ei tarvitse siirtää. Hänen mukaansa lautakunnan olisi päätöksessään tullut antaa kiinteistölle 445-485-2-417 vesilain 5.9 §:n mukaisen oikeus ojitukseseen/ojaan toisen kiinteistöllä ja koska niin ei tehty, ei sillä kiinteistöllä ole lain mukaista oikeutta veden johtamiseen ko. ojaan.

- on todettava, että kun oja kaivettiin noin vuonna 1985, se tehtiin saadun tiedon mukaan kokonaan kiinteistön 445-485-2-417 puolella. Siten oikeutta johtaa vettä

toisen ojaan ei ole tarvinnut eikä voitu myöntää. Ojan (vesireitin) yhteinen noin 12 metriä pitkä alapää rajapaalulta 74 ulospäin ei ole kaivettua ojaa, vaan se on syntynyt molemmilla kiinteistöillä myöhemmin tehtyjen maanrakennustoimien seurauksena.

■ kritisoi myös sitä, että lautakunta ei ole ottanut kantaa hänen toissijaiseen vaatimukseensa aiheutetun vahingon korvauksesta tai Pihlajamäki-kiinteistön saaman ”käyttöoikeuden korvaamisesta”.

- tähän on todettava, että koska lautakunta ei ole myöntänyt veden johtamiselle käyttöoikeutta, ei se luonnollisesti ole aiheuttanut korvausvelvoitteita.

Aiheutettua vahinkoa ei ole edellytetty korvattavaksi, koska a) aiheutettu haitta kiinteistön 445-485-2-589 käytölle arvion mukaan pieni (lietteen kertyminen ■ venerantaan ei ole saadun tiedon mukaan estänyt häntä hyödyntämästä rantaansa), b) koska kiinteistön 445-485-2-589 oman rannan ruoppaus on todennäköisesti osaltaan aiheuttanut lietteen kertymistä sen kiinteistön rantaan, c) tilannetta ei korjaisi se, että kiinteistölle 445-485-2-417 langetettaisiin korvauksia maksettavaksi, vaan se, että se kiinteistö toteuttaa jatkouoman kaivuun, johon se on lautakunnan päätöksellä veloitettu.

Mahdollisesti aiheutettu haitta ei myöskään ole vesilain 13 luvun säättämien korvausvelvollisuuksien piirissä.

■ mukaan lautakunta on ylittänyt toimivaltuutensa antamalla päätöksen, jota hänen hakemuksessaan ei vaadittu.

- Tähän on sanottava, että päätös ja määräykset on annettu nimenomaan ”ojitusta koskevan erimielisyyden” ratkaisemiseksi, mikä juuri on ympäristönsuojeluviranomaisen vesilain 5.5 § mukainen tehtävä. Lautakunta on pyrkinyt antamaan jo 2-3 vuotta käymistilassa olleen riita-asian mahdollisimman kokonaisvaltaisen ja oikeudenmukaisen ratkaisun.

■ on joistain syystä jäänyt lautakunnan päätöksen ilmakuva-liite epäselväksi. – todetaan, että oikea ilmakuva-liite on toimitettu asianosaisille.

■ mukaan ei hänellä ollut enää mahdollisuutta vaikuttaa kiinteistölle 445-485-2-417 asetettuihin velvoitteisiin.

- todetaan, että ■ kuulemista kiinteistön 445-485-2-417 omistajilta saadun vastineen jälkeen ei enää ole pidetty tarpeellisena. Asiasta oli jo saatu riittävän paljon tietoa maastokatselmuksilla ja keskusteluissa osapuolten kanssa, sekä ELY-keskuksen kautta. Hallintolain 31 §:n mukainen asian selvittämisvelvollisuus tuli täytetyksi. Asia voitiin viedä lautakunnan ratkaistavaksi.

KORVAUSVAATIMUKSET

Molemmat osapuolet ovat vaatineet oikeudenkäyntikulujen korvaamista.

- Voitaneen todeta, että koska molemmat osapuolet ovat olleet tyytymättömiä lautakunnan ratkaisuehdotukseen, joka pyrki ottamaan huomioon tilanteen mahdollisimman puolueettomasti ja oikeudenmukaisesti, voidaan valituksia pitää pitkälti perusteettomina, eikä korvausvaatimuksiakaan siksi ole perusteltua hyväksyä.

Liite

Ilmakuva 2006

Valokuva ojan/vesireitin loppupäästä

Ilmakuva/piirros, jossa 1980-luvun ojankaivu on merkitty, sekä lautakunnan päätöksessä määrätty ruoppausuoma avovesialueelle

Esittelijä

Vs. ympäristönsuojelupäällikkö Petri Huovila, puh. 050 464 6866
etunimi.sukunimi@parainen.fi

Päätösehdotus

Rakennus- ja ympäristölautakunta päättää antaa Vaasan hallinto-oikeudelle edellä esitetyn selonteon ja vastaukset lausuntonaan kiinteistöjen 445-485-2-417 ja 445-485-2-589 välisen ojavesien johtamista koskevassa erimielisyys-asiassa ja lautakunnan päätöksestä (9.3.2022 § 38) jätetyistä valituksista, dnr 478/2022.

Päätös

Ehdotus hyväksyttiin.

Jakelu

Vaasan hallinto-oikeus